

Malik je silen nagajivec. Biva največkrat v gozdu, kjer oponaša naše glasove. Če si žalosten, se ti smeje, če si jezen, te draži in se ti smeje na vse grlo. Zvečer pride tudi v hišo in zahteva, naj mu dajo jesti. Če ne dobi ničesar, nagaja vso noč, pobija lonce in sklede, prevrača omare i. t. d. Človek si ga lahko kupi in zapre v škatljico, ker se lahko izpremeni, v kar se hoče. Izpod škatljice pa pade vsak dan zlatnik. Rasti je majhne. Oblečen je v pisano suknjico, ki mu sega do kolen.

Vede napravljajo solčni in lunin mrk.

Vedomci in vederci bivajo v raznih podzemskih votlinah.

Vodni mož ima svojo dijamantno palačo na dnu kake velike reke. V tej stanuje s svojo vodno ženo. Njegovi sinovi hodijo kaj radi plesat med ljudi, kjer si izbirajo neveste.

Čarovnice in vražarice znajo »narediti«, da komu živina pogine, da se mleko ne seseda i. t. d.

Razen tega pa je tudi vsak praded »hišni bog«, ki varuje družino in domovanje nesreče.

Vsi slovanski narodi so verovali na neumrjočnost duše. Dokler truplo ni pokopano ali sežgano, leta duša umrlega po drevesih, nato pa se preseli v »nav« ali »raj«. Tu je polno lepih pašnikov, pisanih trat in zelenih gozdov. Duše žive prav tako, kakor so umrli živeli na tem svetu. Da bi mož ne sameval na drugem svetu, so se žene dale mnogokrat obenem s trupli umrlih soprogov sežgati. Pa tudi živali, ki so bile pokojnemu najdražje, so mnogokrat sežigali. »Nav« pa je bil le bivališče dobrih. Hudobni so morali po smrti v takozvano »temno noč«, kjer so bivali skupaj z besi.

Na grobovih se je obhajala »strava« s pojedino in petjem žalnih pesmi. Spomin na to se je ohranil v »pogrebščini« ali »sedmini«.

Svečenikov v začetku ni bilo, ampak starejšina je opravil za svojo družino njihov opravek na kakem holmu, v gozdu, logu ali kakem drugem svetem kraju. Daroval je bogovom in jih prosil milosti.

Roža in lilija.

*Na jugu sredi dehtečih vrtov,
na jugu sredi belih gradov
ponosno je vzrasla roža,
solnce ji lice boža.*

*Ā sestrico njeno lilijo
zanesli vetrovi so v severni hlad,
k nji prišla nikoli, nikjer ni pomlad,
snegovi so umorili jo . . .*

Vida.

